

п е р е ць

ШЕВЧЕНКО В НАШІ ДНІ

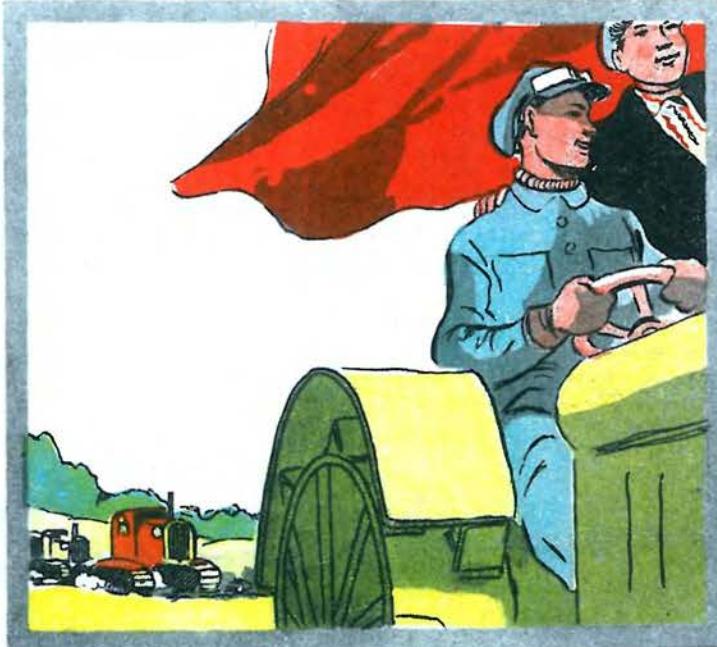

Меж горами старий Дніпро,
Неначе в молоці дитина,

Красується, любується
На всю Україну.

У тієї Катерини
Хата на помості...

За Києвом, та за Дніпром,
Попід темним гаем,

Ідуть шляхом чумаченьки,
Пугача співають...

Мал. В. ГЛІВЕНКА

У нашім раї на землі
Нічого кращого немає,

Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим...

Встало їй весна, чорну землю
Сонну розбудила...

Здоровенські

ДО ПИТАННЯ
ПРО БЕРЛІНСЬКЕ ПИТАННЯ
Мал. В. СЛИЩЕНКА

ЛИСТ СЕКРЕТАРЕВІ ОСИПЕНКІВСЬКОГО РАЙКОМУ КП(б)У
ТОВ. СОЛОМАСІ Й ГОЛОВІ ВІКОНКОМУ ОСИПЕНКІВСЬКОЇ
РАЙРАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ ТОВ. НАШИВАНОВУ.

Здоровенські були, товаришу Соломаха й товаришу Нашиванову!

У перших рядках нашого дружнього й широго листа сміємо щиро
й одверто запевнити вас, що ми не проти ділових нарад і толкових
засідань. Ми проти засідальщини, проти безтолкової трати дорого-
цінного часу, проти, проплачте за різкість, непотрібного простирання шта-
нів і стільців.

Ми вже бачимо на ваших обличчях вираз здивування, чому це,
мовляв, Перець на цю тему завів з нами розмову, при чому тут Оси-
пенківський район? Тож спішімо внести ясність. Довідалися ми, що
у вас, в Осипенківському районі на Запоріжжі, дуже полюбили всілякі
засідання. Так полюбили, що життя собі без них не уявляють. Засі-
дають у райцентрі, засідають у селах, засідають до сьомого поту, засі-
дають денно і нощно. Кажуть, що, навіть, Азовське море, на берегах
якого перебуває віврений вам район, старається менше шуміти й хвилюватись, щоб не заважати успішному проведенню цих перманентних
засідань.

Море, звичайно, може не хвилюватись. Але не може не хвилюватись
районний актив, дорогі товариши! Його вже буквально заїздila засі-
дальщина. Ми з олівцем у руках підрахували, що голови сільрад і
колгоспів вашого району майже три четверті свого робочого часу прово-
дять на різних нарадах і засіданнях. Заперечуєте? Тоді, будь ласка, познайомтесь з розпорядком дня, вірніше кількох днів, ну, хоча б, голови
колгоспу «Авангард» т. Адаменка. От вам «повістки» й «телефонограми», що їх одержав лише на початку лютого товариш Адаменко:

«ГОЛОВІ КОЛГОСПУ «АВАНГАРД» Т. АДАМЕНКУ.

Завтра, тоб-то 1.II — 49 р., на 11 годин дніц з'явиться на засідання віконному Рай-
ради по затвердженю річних звітів. На засідання повинні прибути голова к-пу, бухгалтер
і голова ревкому!»

«ГОЛОВІ КОЛГОСПУ «АВАНГАРД» Т. АДАМЕНКУ.

2.II — 49 року в 11 г. дні при райкомі партії скликався районна нарада по
питанню підготовки до весінніх сівбі. На нараду зобов'язані з'явиться своєчасно голова
к-пу й уч. агротехнік МТС».

«ГОЛОВІ К-ПУ «АВАНГАРД» Т. АДАМЕНКУ.

Завтра, тоб-то 3.II — 49 р., в 6 годин вечора відбудеться засідання сільської ради,
на засідання повинні прибути голова к-пу, депутати, бригадири польових бригад...»

«ГОЛОВІ К-ПУ «АВАНГАРД» Т. АДАМЕНКУ.

Завтра, 4.II — 49 р., о 9 годин ранку з'явиться на засідання віконному рай-
ради...»

«ГОЛОВІ К-ПУ «АВАНГАРД» АНДРІЮ ІВ. АДАМЕНКУ.
5 лютого 1949 р. в 10 год. ранку прибути в приміщення сільклуба на конференцію
уповноважених пайщиків сільпо...»

«ГОЛОВІ КОЛГОСПУ «АВАНГАРД» Т. АДАМЕНКУ.

Завтра, 6.II — 49 р., в 10 год. ранку в приміщенні сільради відбудеться засі-
дання, на яке Ви зобов'язані прибути і забезпечити якую бригадири польових бригад
і ланкових вашого к-пу...»

— Як вам здається, містер, довго ще ми зможемо ро-
бити бізнес на берлінському питанні?

— О! Це ще питання, сер...

«ГОЛОВІ КОЛГОСПУ «АВАНГАРД» Т. АДАМЕНКУ.

7 лютого 1949 р. в 12 год. дні в Осипенку, в приміщенні будинку культури від-
будеться широка фінансова нарада, на яку зобов'язані з'явитись голова к-пу, бухгал-
тер, член фінансової комісії...»

Бувають дні, — нам це відомо достоменно, коли головам колгоспів
вашого району доводиться бувати не на одному, а на декількох засі-
даннях. І виходить, як у Маяковського:

«В день
Заседаний на двадцять
Надо посметь нам.
Поневоле приходиться разорваться!
До пояса здесь,
А остальное
Там».

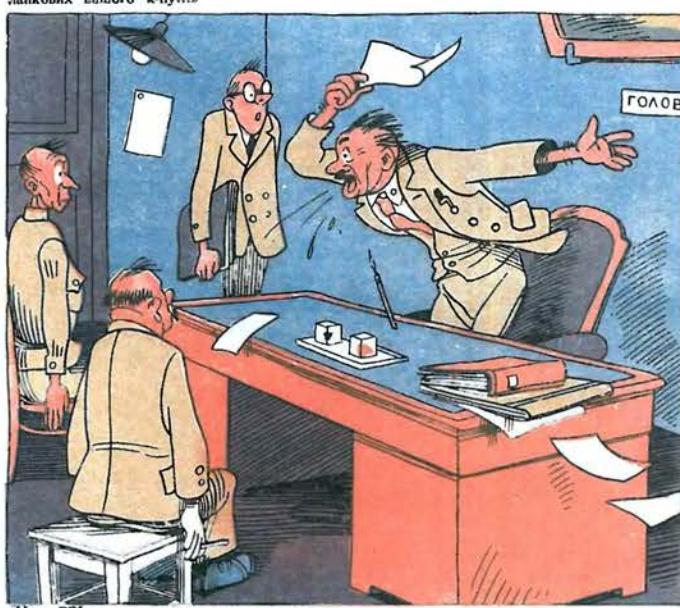
А доба — не гума, Її не розтягнеш, вона має, на жаль, всього 24
години і ні секунди більше.

Скажіть же на милість: коли товарищі Адаменку (та й не лише
йому) керувати підготовкою до сівби, читтись, читата, думати?

Ні, засідальщина не прикрашає керівника, шановний товаришу
Соломаха й не менш шановний товаришу Нашиванову!

Засідальщина — камінь, що тягне вниз, гальмо, що сковує сили
людей. Про що ми й хотіли сказати вам від широкого серця

Від вашого ПЕРЦЯ.

Мал. ГРІ

— Негайно, зараз же, невідкладно, без
проволочки, сьогодні ж насіння трав знайти!

— А що, одержали директиву?
— Н-ні... догану!

Лист містерові Трумену

Шановний сер!
Чи я вас там?
Не прогнівіться, пане,
Бо це не ваші пишуть вам,
А наші громадини
Із України, з-під Черкас,
Колгоспники з «Прогреса»:
Юхим Самусь, Тронько Панас
Та Онікій Колеса.

Хоча воно й не близька путь
Од нас у ваші Штати, —
Та вам про нас уже, мабуть,
Доводилось чувати.
Ви президент поки що, так,
Не прості й ми в артілі, —
Нас троє тут,
І вся — мастак,
В своєму, звісно, ділі.
Самусь, наприклад, моторист,
Я — майстер по пшениці.
Панас Тронько — спеціаліст
По цеглі й черепиці.

Оцио преамбулу, сказати,
Ми пишемо свідомо, —
Щоб вам докладно показати
І хто ми е, і що ми.
Авторитети наші, сер,
Ще в комнезамі куті, —
Тож поговоримо тепер
На чистоту й по суті.

Скажіть,
Чи в вас таке бува.
Чи вам коли картіло
Хороші, добрі слова
Перетворити в діло?
Недавно, перед обранням,
Ви скрізь про мир волали, —
І все закинули к свиням,
Як тільки вас обрали.
Знов бомби атомні прете
У штабелі, в кагаті, —
І лицемірно кричите:
— Себе обороняти!

А задля чого вам оті
Союза, блоки, пакти?
Ні, ми привикли у житті
Зважати лише на факти.
Ви репетуєте весь час,
Неначе з перепою,
Що ніби то Москва на вас
От-от піде війною...

Пробачте нам,
Та ви в цю мить
Похожі на хапугу,
Що сам україв
І сам кричить:
— Держіть,
ловіть злодягу!..

Та ось почули ми слова,
Почув Світ мову щиру, —
До вас звернулася Москва
Із справжнім Пактом Миру.
Що ж ви сказали йї
На це,
Яко поборник миру?
Сховали в тінь свое лице,
А в закуток сокиру!..

В листі завдання в нас просте,
Ви вже його забагнули:
Ми вам нагадуємо про те,

Про віщо ви забули.
В нас, пане,
Мирний, добрий люд, —
Нас пічого бояться.
Девіз наш — мир
І творчий труд,
І ще раз мир і праця!
Того ж, хто хоче нам біди,
І нашу кров пролити, —
На смерть,
нешадно,
як завжди,
Ми будемо громити!

Ми часто чуємо базік,
Що б'ють себе у груди
І твердять,
Що двадцятий вік
Американським буде,
Брехня, ішановний сер,
Міраж!
Ви гляньте в іншу призму.
Двадцятий вік не ваш,
А наш,
Вік щастя, комунізму!

На перший раз
Доволі з вас.
Колгоспники з «Прогреса»:
Юхим Самусь, Тронько Панас
Та Онікій Колеса.

Сергій ВОСКРЕКАСЕНКО

З НАШОГО ФОТОАЛЬБОМА

Перед вами станція Воронцово-Городище, Одеської залізниці...

Так, як подивитися на фото, то можна навіть погодитися з тим, що це таки справді залізнична станція.

І дерево, навіть, росте... І газетна вітрина навіть є. Бачте, яка прозора...

Скрізь така година приемна, — та тільки не на ст. Воронцово-Городище, бо перед станцією в калюжах утопитися можна.

Через те, між іншим, наш фотокореспондент і не зміг сфотографувати тих водяних просторів: боявся потонути.

І перед станцією такі, приблизно, сценки відбуваються.

— Товариши Решта! (Це так на прізвище начальника станції). Як до вас у станцію добрatisя?

— А ви стрібайте! — гукає т. Решта.

— Не перестрибуй!

— А ви розженітесь!

— Розганяється; не бере!

— Та що ж я, — говорить т. Решта, — катера для вас тут держатиму, чи може гліссера? Я по Міністерству шляхів! Сухопутних! От у Міністерстві річкового чи морського флоту, — там на катерах, на пароплавах! А ми паровозами!

Коли ви сяк чи так дісталися у саму вже станцію, ви пильненько придивляєтесь: де б вам сісти? На всю залу три невеличкі лави, 11483 недокурки, п'ять тонн сміття і чотири атмосфери кучеряво-тютюнового диму.

Пасажирам рекомендується або ходити, або стояти, або лежати.

Сидіти не рекомендується...

Щоб не було дуже скучно, можете пора-

хувати, скільки вибито у вікнах шибок, скільки облупилося штукатурки і т. ін...

Вода напітися в станції — нема, вся вона біля станції, у пристанційних озерах.

Побувши в такій станції до приходу дніпропетровського поїзда № 55 (годині так о 1-й ночі), ви настільки отетерєтс, що коли вам скажуть: — «Квитків нема!» — ви вже не реагуєте на це. Вам усе байдуже. Байдуже навіть те, що квитки ті про-

дано не з віконця, над яким написано: «Товарнобилетна касса» (так і написано!), а з «чорного ходу»...

Вам уже не хочеться ні йти, ні спати, ви намагаетесь, щоб не забути свого прізвища, воднораз звертаетесь думками до тов. Решти:

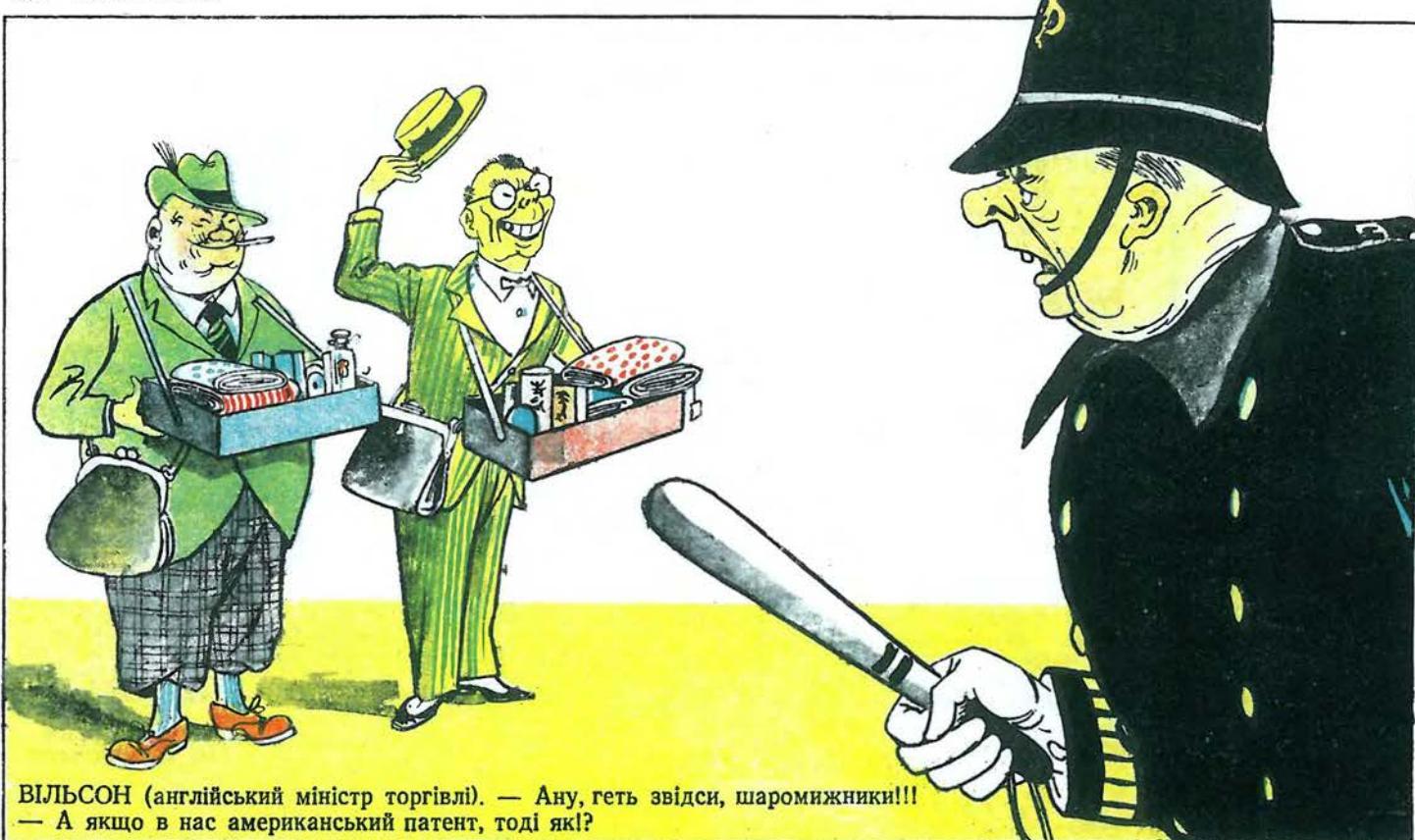
— Коля ж, нарешті, товаришу Решта цьому всьому буде «решта».

Остан ВИШНЯ.

ПАТЕНТОВАНІ КОНКУРЕНТИ

Мал. О. КОЗЮРЕНКА

Англійський уряд серйозно занепокоєний відродженням конкурентів німецьких і японських фірм, тісно звязаних з Уолл-стрітом.

ВІЛЬСОН (англійський міністр торгівлі). — Ану, геть звідси, шаромижники!!!
— А якщо в нас американський патент, тоді як?!

САВА ЧМІЛЬ

Як взялася орати ниву
Трудова артіль,

Шкутильгать почав на ліву
Бідолаха Чміль.

Як скінчилася вистава

І грали «польку-гець».

Розвернувся раптом Сава

І кинувся у танець.

Отакі-то справи

У нашого Сави!

Як пішла робота всяка,

Саме в сіно жати,

Став на праву неборака

Сильно припадає.

А коли в саду черешні

Червоніли знов,

Сава тихий і сердечний

З кошиком пришов.

Отакі-то справи

У нашого Сави!

Як взялись ми скіртувати

Жито на току,

«Хворий» Сава біля хати

«Зліг» у холодку.

«Зліг» на бік, вмостився спати,

І стала новина:

Привезли йому до хати

Грузовик зерна (?)!

Отакі-то справи

Причинилися Сави!

Як ділить прийшли в бригаду

Хліб на трудодні,

Обізвався Сава ззаду:

— Дайте ж і мені!

Та сказали люди строго

У щасливий час:

— Не дамо тобі нічого!

— Геть іди від нас!

Отакі-то справи

У ледаря Сави!

Володимир ІВАНОВИЧ.

ВИСТАВКА шаржетрада

ШАПКА-УШАНКА

На нашу виставку продовжують надходити теплі речі, випущені до зимового сезону.

Ось шапка-ушанка, виробництва Одеської артілі «Хутропроквіз».

Тепла шапка. Обшита вона чорним лініючим хутром, і це гарантує покупцям планомірне зафарбування коміра, ший і обличчя протягом всієї зими.

Таких шапок не носять ні голова артілі «Хутропроквіз». Костанді, ні зав. виробництвом т. Фірер. А даремно. У винагороду за таку роботу Ім варто дати по такій шапці.

МЕБЛІ «ДЛЯ МЕБЛІ»

Чи знайомі вам оці стільці? Вони можуть вам зустрітись не тільки на першанській виставці, але і в багатьох мебельних магазинах.

Попереджаємо: ні в якому разі на ці стільці не сідайте, бо зроблені вони на Вороши-

ловградському комбінаті № 2, де директором т. Бродський.

Від першого ж дотику у стільців відпадає спинка. А вже вслід за цим стільці плавномірно починають розпада-

тись на зві інші свої складові частини.

Не підходьте близько, товариши покупці, до стільців Ворошиловградського комбінату. Обходьте їх десятою дорогою.

ЕЛЕКТРОЧАСОФІКЦІЯ

Дніпропетровська контора «Електрочасофікація» (директор С. І. Брайловський) випускає у продаж електричні годинники.

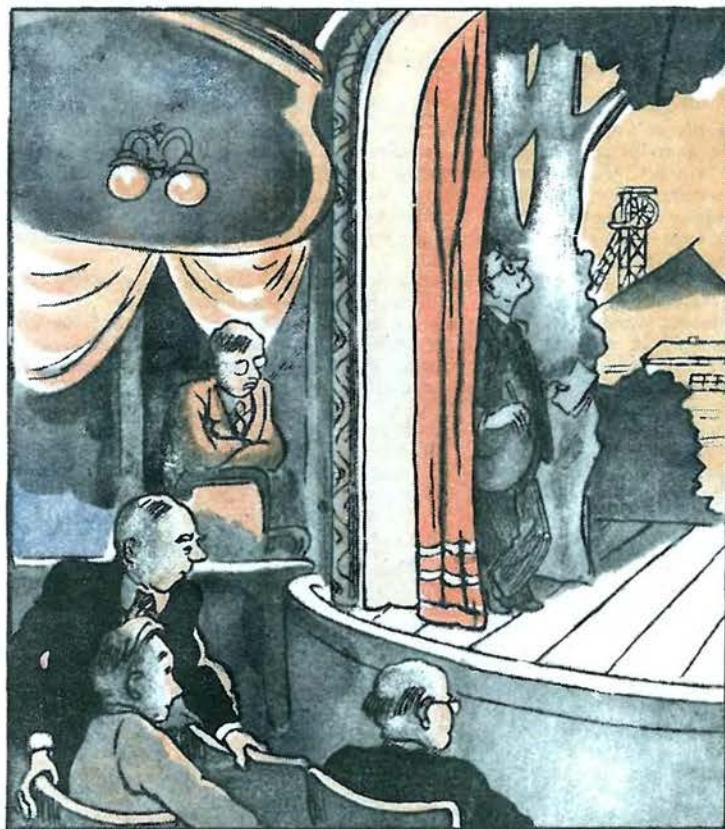
Властивість цих годинників така: у перший день вони показують час кожен по-своєму, а на другий день — всі дружно стають.

Дирекція Кам'янського (на Кіровоградщині) спиртозаводу, яка мала нещастя придбати десять таких годинників, звернулась до Перця з пропозицією: контору, яку очолює т. Брайловський, назвати «Електрочасофікація».

Товарищи мають рацію. Така назва більше підходить до цієї установи.

— Яку роль грає в театрі ота особа?
— Досить підлу: роль підголоска юзовських і борщагівських.

Германія

АНТИКВАРНИЙ ГЕНЕРАТОР

УНІКУМ — це виняткова рідкість. Коштує вона великі гроші. Часто унікумові й ціни немає — такий він дорогий. Торгують унікальними речами спеціальні антикварні крамниці. Залізним ломом такі крамниці не торгають. Виняток становить лише Криворізька обласна контора «Сільелектро». Головний інженер цієї контори тов. Биков запропонував технікум механізації сільського господарства старий, бувалий у бувальцях, генератор на 50 кіловат заломивши таку ціну, що в покупця очі рогом полізли.

— Так новий же на 57 кіловат коштує удвічі дешевше!

— Новий.. Нових генераторів багато, — відповів Биков. — А ви старий за таку ціну знайдіть.. Беріть і не торгуйтесь — це унікальний генератор.

Не взяв технікум цього унікуму. Так Биков йому іншу рідкість підсунув: 8 бракованих трифазних переключачів і 2 мраморних дошки для розподільних щитів. І стягнув за це на 400% вище державної ціни.

Працює такий унікальний комерсант десь із периферії, в обласній конторі «Сільелектро». Ніхто про нього не знає. Ніхто про нього не пише. Де ж справедливість? Напишемо хоч ми. Хай керівництво «Укрсільелектро» знає свої таланти.

КОЛО РІЧКИ, КОЛО БРОДУ..

КОЛО річки, коло броду, недалеко від Криворізького металургійного заводу стоїть селище Зелене місто. З'єднує це селище з заводом великий дерев'яний міст.

Ходили по ньому пішоходи, їздили автомашини, які возили на завод робітників.

Та одного дня міст відмовився служити. Причину легко виявила заводська техніка безпеки: погнили під мостом дерев'яні стовпи, що його підпирали.

— Ремонтувати? — замислився директор металургійного заводу т. Рязанов. — Підождем. Може за це візьметися райрада. Його ж територія.

Приблизно так само роздумував і голова виконкому Дзержинської райради тов. Мсоев: чого поспішати з ремонтом. Міст веде до заводу — хай завод і ремонтует.

Не курсують тепер автомашини між заводом і селищем.

Встають тепер робітники селища вночі, щоб на ранок потрапити на завод.

А міст, між іншим, гнити не перестає.. І не перестають сперечатися директор завodu з головою райвиконкому про те, кому взятися за ремонт.

ЗАДАЧА З ОДНИМ НЕВІДОМЫМ

3 УМОВИ цієї задачі відомо:

1) Що в м. Мостовому, на Одещині, завідующим районним відділом сільського господарства працює Іван Архипович Уперенко;

2) Що до Івана Архиповича Уперенка недавно прибула людина і відремонтувала себе раківником;

3) Що Іван Архипович Уперенко дуже зрадів раківникові і, навіть не перевіривши його документів, зразу ж вручив йому відрядження до колгоспу ім. Молотова;

4) Що голова колгоспу ім. Молотова т. Олійник теж зрадів появі раківника, так зрадів, що навіть не поцікавився його прізвищем і зразу ж вписав йому чек на одержання в банку 6700 карбованців.

Невідомо одне, у якому напрямку зник пройдисвіт з колгоспними грішими і яким чином йому вдалося так легко здійснити цю «огерацию».

У Мостівському районі дуже довго не можуть розв'язати цієї задачі. А даремно. Задачу з одним невідомим розв'язати зовсім неважко при наявності двох відомих гав — Уперенка й Олійника.

К В А Р Ц И Т

Він прибув просто на шахту. Якто кажутъ: з поїзд — і в кар'єр. У нього були виключно творчі на міри. Він дасть один літературний вечір для гірників, і, головне, створить нові поезії, для яких ще в вагоні знайшов об'єднуочу називу — «Криворізькі етюди».

Завідующий шахтою прийняв гостя любізно. Розповів про особливості підземних виробок. Та поет не обмежився тільки таким знайомством. Щоб застрахувати себе від постійних обвинувачень критики, ніби він ковзяє по поверхні, поет не видирається спершу, як це роблять інші, на терикон. На відпаки — попросив опустити його в забой, поближе до життя!

Шахта справила на нього глибоке враження. Тобто, вона здається йому дуже глибокою, і він вирішив обов'язково відзначити цю типову деталь. Але щоб розширити свій діапазон, про що йому також вказувала критика, поет вирішив докладно фіксувати все, на чому тільки зупиниться його поетичне око.

— Це що таке везете? — запитав у симпатичної дівчини — машинист електровоза.

— Руду.

— А оце? — він показав олівцем на другу вагонетку.

— А то кварцит.

— Кварцит? — вражено перепитав він.

— Що ж тут дивного? — сказала симпатична дівчина.

— Так-так! Запишемо... Кварцит.. Квар-цит..

Коли поет відчув, що актуальні терміни літяться через вінця його уяви, він зажадав піднятися нагори...

Десь через годину поет уже сидів в своєму номері і творив. Правда, вірш давався йому легко. Інша справа писати, скажімо, дома про шахти, коли перед тобою «тема взагалі», а тут циши конкретно! Зумій не потонути в дрібницях, не втратити почуття смаку. Ну, от, наприклад, — поет порився в блокноті, — скрепи лебідка. Як її обіграеш? І складів багато, і звучить якось непоетично: скреп-пер-на.. Не підходить. Далі: перфораторний молоток.. Не годиться, не вкладається в розмір. Кварцит.. О!

Справжня знахідка. Тут у кожній літері вічувається гранітна міць.
Тра-та-та.. кварцит,
Тра-та-та.. кронцир
Куль...

..На літературний вечір зійшлися багато шахтарів. Спотяку всі слухали «Закарпатські цикли» свого гостя, потім «Гайсинські етюди», за цим «Січневі шкіци», «Мрійні ескізи»...

— А зараз, — оголосив поет, — я прочитаю вірша, якого з величним натхненням написав у вас на руднику. Вірш мій має назву «Кварцит»!

В залі настало тиша.
«Дивлюся на вас я — герой

творці..

I сам я боротись готов за
кварцит!»

Далі поет малював ті кварцитові палаці, які так ясно встають в його уяві, і запевняв, що техніка, якою бездоганно владоють шахтарі, може бути поставлена поруч майстерності поета, що освоїв закони ямбів, терцин.

Терцинам і ямбам, як пісні дзвеніти!
Вибліскуйте сяйвом коштовні

кварці!

I саме після цих рядків сталося щось незрозуміле. В залі зчинився шум. Хтось кинув репліку, за ним — інший. Потім розкотився загальний сміх.. Не видерхала і президія — зареготала! Поет зачекав кілька хвилин, але сміх не вгавав. Він постояв ще трохи, розгублено оглянув себе. Ні, костюм був у порядку. Не розуміючи, чому сміється, він розгублено розглянувся і зник за куліс.

Тільки пізніше поет збагнув свою фатальну помилку. На криворізьких шахтах, як відомо, відбувався не кварцит, а залізну руду. «Кварцит, — сказали йому за сценою, — це пусті породи..» З досади поет хотів тут же зірвати своє творіння, але пошкодував. Адже рядки цього вірша звучать все-таки сильно. I рими які! Навіть у мастигото Петра Петровича таких не знайдеш.

Ця пригода навела поета ще на одну думку: ніколи не треба читати свої твори перед тими, про кого вони написані.

Олекса ГУРЕІЗ.

ДОРОГИЙ ПЕРЧЕ!

В нашій міській друкарні працює сім робітників. Скільки, на твою думку, друкарня повинна мати адміністративно-обслуговуючого персоналу?

Якщо не відгадав, підкажу: теж сім. Такий штат запланували нам Республіканське управління у справах поліграфії.

Ми дуже зворушені такою прихильністю до нас. Дивує, однак, скромність планувальників. Що ім коштує, наприклад, запланувати не по одному адміністратору на кожного робітника, а, скажімо, по десять! Нічого! Коштує це державі. І коштує багато.

М. КРАВЧЕНКО, С. ЛІПКО,
І. КАЗИМИРСЬКИЙ,
Н. КАРУЦЕНКО.

м. Могилів-Подільський,
Вінницька область.

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

Роз'ясни, будь ласка, що входить в обов'язки помполіта Єнакіївської школи ФЗН № 340 т. Гущентока? Це не пуста цікавість. Від першого дня існування школи тут до масово-політичної роботи ніхто ще не брався. А в школі вчитися 500 чол. молоді!

Зате помполіт школи кожного ранку обходить усі 3 поверхи гуртожитку. Він одмікає кімнати і «заочно» карає тих учнів, які, не зважаючи на заборону, тримають по кімнатах. (а не в спеціальній камері) різні реці й чемодани. Викинувши їх у коридор, Гущенток вважає свої обов'язки вичерпаними, й зникає з поля нашого зору до наступного ранку.

Якщо ця «комендантська» діяльність є основним обов'язком помполіта Гущентока, то чиєю ж тоді функцією є організація масово-політичної роботи в школі?

П. ТРЕГУБ.

ТОВАРИШУ ПЕРЧЕ!

Щоб одержати на Комарівецькому засипному пункті зерно для оплати машиністам Летицької МТС, потрібні дві умови.

1. Щоб бухгалтер буцнівського млина Петрушка був тверезий.

2. Щоб у комірника цього млина Козаковцева були дома дрова.

Але через те, що ніхто цих умов забезпечити не може, шофер нашої автомашини виму-

шений: або простоювати біля млина по 6 годин, чекаючи витверезення Петрушки, або іздити аж у Деражню по дровам для Козаковцева. Після цих операцій шофер, нарешті, одержує зерно. Але Петрушка й Козаковцев ніколи не відпускають зерна без того, щоб не утримати з кожної ходки машини по 8-10 кілограмів на свою користь. А още недавно (мабуть, авансом за 10 ходок наперед) вони не давали нам нам 100 кілограмів ячменю.

Угамувати апетити Петрушки й Козаковцева можна лише за однієї умови: — навчити їх чесності.

Жаль тільки, що в Летиціві й досі ще не знайшовся той, хто навчив би Петрушку й Козаковцева цієї немудрої, але дуже потрібної штуки.

І. РОМАНОВИЧ,
заступник директора
Летицівської МТС
по політчастині.
Кам'янечська область.

ТОВАРИШУ ПЕРЧЕ!

Чи відомо тобі, що за минулій рік у колгоспах Червонсармійського району, Сталінської області, розбазарено половину річного приплоду свиней — 2329 поросят! У 1949 році темпи розбазарювання не зменшилися. Такі «темпи» пояснюються, зокрема, тим, що деякі районні працівники мають погану звичку купувати свиней тільки в колгоспах.

Що ж це, друже Перче, як не свинське ставлення до громадського тваринництва?

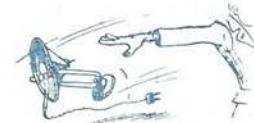
I. ЖИЛЬЦОВ.

В більшості англійських шкіл до цього часу застосовують тілесні покарання.

Мал. БЕ-ША

— Покажи твої сьогоднішні відмітки!

ДОРОГИЙ ПЕРЕЦЬ!

Що таке радіофікація? Не заглядай у словник, а прослухай краще таку історію. Вирішив наш колгосп радіофікуватися. Поставив стовп — аж з самого райцентра. Залишилося тільки навісити проводи. От тут-то воно й постало! Зверталися по допомогу до радіовузла, до райкому КП(б)У, до райвиконкому, до уповноваженого Міністерства зв'язку по Полтавській області.. Ну, а коли вже доводиться звертатися до тебе, Перче, сам розуміш, чим закінчилися всі наші попередні звернення.

Отже, що ж таке радіофікація, дорогий Перче?

В Чорнухинському районі це справа, яка пошила в повітря.

А. ДЕМЧЕНКО.
Колгосп ім. 17-го партз'яду,
Чорнухинський район,
Полтавська область.

ШАНОВНИЙ ПЕРЧЕ!

Відгадай загадку: — Без вікон, без дверей, посередині павутина й табуретка? Але скільки ти не битимешся, однаково не відгадаеш. Це — загадка місцевого походження й відгадати її може лише директор Гребінківської авторемонтної майстерні т. Случевський. Він одразу відповість, що «без вікон, без дверей, посередині павутина й табуретка» — це гуртожиток робітників підпорядкованої йому майстерні.

Але про те, чому гуртожиток опинився в такому стані, чому там холод і бруд, він нічого не розкаже. Случевський не з тих, що виносять сміття з хати.

Робітники: ГУДЗЬ, БАТЕРОВСЬКИЙ, РАЦ, КАЛЬНОЙ, ВЕРЕДА, ДІДЕНКО, ШКОЛЬНИКОВ, ПАНИЧЕНКО.
Київська область.

ПЕРЕЦЬ ДОПОМОГ

У ПЕРЦІ № 1 було вміщено фейлетон «Поезія і проза про неподобства на будівництві! Ведмінської школи (Кам'янсько-Дніпровський район).

Заступник голови виконкому Запорізької обласної Ради т. Альошинський повідомив редакцію, що тресту сільського будівництва запропоновано закінчити будівництво школи до 1 травня.

* * *

До редакції надійшов лист про зловживання завідувачем Житомирського дитсадка № 11 — Меломед. Факти, зазначені в листі, цілком підтвердилися. Меломед знято з роботи та віддано до суду.

* * *

Гр. М. Профатілов поскаржився до ПЕРЕЦЯ на неподобства в роботі Київської міжміської автобусної станції. Як повідомив начальник Київського міського автоуправління т. Лозня, скарга при перевірці підтвердилася. Начальника автобусної станції Пімкіна знято з роботи.

Редактор Ф. МАКІВЧУК, РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: Остап ВІШНЯ, Я. ГАЛАН, О. КОЗЮРЕНКО, О. МИХАЛЕВИЧ.

Видавництво ЦК КП(б)У «Радянська Україна».

Адреса редакції: Київ, Коцюбинського, 7, тел. 8-30-31, 4-65-56 дод. 59.

Передплатна ціна 2 крб. на місяць.

Журнал «Перець» № 5 (160) (на українському языку).

Підписано до друку 3.III. 1949 р.

Формат 68×105 см. 1 друк. арк.

БФ 00881.

Друкарня в-ва ЦК КП(б)У «Радянська Україна». Київ, Прозорівська, 59.

Зам. 678. Тираж 55.000 прим.

Отсканировал А.НАЗАРЕНКО, обработал А.ЛЕБЕДЕВ для сообщества:

ШЕВЧЕНКО В НАШІ ДНІ

Мал. В. ЛИТВИНЕНКА

Той мурує,

Той руйнує,

Той неситим оком — Щоб загарбать і з собою
За край світа зазирає, Взять у домовину.
Чи нема країни,

Аж потіють, та товпляться,
Щоб то ближче стати
Коло самих: може, вдарят
Або дулю дати

Благоволять; хоч маленьку,
Хоч півдулі, аби тільки
Під самую пику.

Дядьки отечества чужого!
Не стане ідола святого,
І вас не стане, — будьки
Та кропива — а більш нічого

Не виросте над вашим трупом.
І стане купою на купі
Смердячий гній — і все те, все
Потроху вітер рознес...